

JETA E RE NË TË *Nga mbjellja e farës te rritja e frytit*

A do e gjesh kohën?

Rritja shpirtërore nuk gjendet në rrugë - ajo kërkon kohë!

Fillimisht, besimtarit të ri nuk i duhet ndonjë kurs intensiv mbi artin e të predikuarit, komentarët biblikë, programet kompjuterike apo studimet tematike për çdo temë të mundshme shpirtërore. Megjithëse nuk ka medoemos diçka të gabuar në lidhje me këto, besimtari i ri duhet të konsiderojë së pari këtë: “A jam i gatshëm të jap kohën time që të mund të rritem në Zotin?” Një pengesë tepër e përhapur ndaj rritjes shpirtërore për besimtarët e rinj - si dhe për çdo besimtar - është administrimi i kohës.

Kohë për lutje

Një mësues i Biblës si dhe autor i njohur foli në konferencën tonë vjetore. Ai tha se përpara se të vendoste të drejtonte një studim biblik me besimtarët e rinj, ai donte që të takohej çdo mëngjes me ata për t'u lutur para se ata të shkonin në punë. Fjalët e sakta të tij ishin: “Dua që t'i shoh të gjunjëzuar duke u lutur”. Për atë, lutjet e zjarra shtroronin themelin për një studim serioz të Biblës dhe ai donte të dinte nëse të sapokthyerit ishin të gatshëm që ta bënin lutjen një prioritet në planet e tyre të përditshme. Jezusi u ngrit herë në mëngjes për t'u lutur (Mar. 1:35), gjeti kohë për t'u lutur kur ishte i zënë (Llu. 5:15) dhe ndonjëherë u lut gjatë gjithë natës (Llu. 6:12). Si Pjetri ashtu dhe Pali ishin njerëz të lutjes (Vep. 10:9; 16:25; Efe. 1:15f; 1 Thes. 3:10). Në Veprat 6:1-7, apostujt caktuan përparësi në planet e tyre - edhe kur kjo nënkuptonte rishpërndarjen e mundësive për shërbesën - për të siguruar kohë të mjaftueshme për t'u lutur bashkë me shërbesën që i bënin Fjalës. A gjejmë ne kohë për t'u lutur në jetët tona?

Kohë për studim

Të rritesh në Fjalën e Perëndisë do të thotë punë dhe kjo kërkon përkushtim të kohës. Urdhërimi është i qartë: “Kushtojtu studimit që të dalësh përpara Perëndisë si i sprovuar, si punëtor që nuk ka pse të turpërohet, që ndan drejt fjalën e së vërtetës” (2 Tim. 2:15). Fjala “studim” sugjeron përpjekje, mund dhe zell. Një fjalë tjetër kyçe në këtë varg është “punëtor”, që flet për punë. Kohët e fundit, një burrë i ri foli në asamblenë tonë për gjetjen e kohës

*Por para së gjithash
kërkoni mbretërinë
e Perëndisë dhe
drejtësinë e tij
dhe të gjitha
këto gjëra do
t'ju shtohen.
[Mat. 6:33]*

me qëllim studimin e Fjalës së Perëndisë. Entuziazmi i tij për Shkrimet ishte si ndikues ashtu edhe praktik dhe ai dridhej kur përdorej fraza “të vrasësh kohën”. Me kënaqësi ai na informoi: “A e dini se brenda kohës që duhet për të parë një telenovelë ju mund ta keni lexuar Efesianëve tre herë?” Ai kishte matur leximin që i kishte bërë Dhiatës së Vjetër dhe ajo ishte rreth dyzet e pesë orë dhe Dhiata e Re ishte rreth pesëmbëdhjetë orë. T. E. Wilson, misionar dhe studiues shumë i respektuar i Biblës, kujtoi këshillën që kishte marrë në rininë e tij nga një besimtar më i vjetër: “Gjej një Bibël të mirë dhe një orë me zile”. Zgjimi herët çdo mëngjes për studimin e Fjalës bënte të mundur që ai të kalonte një kohë të pandërprerë vetëm me Shpëtimtarin dhe kjo i dha frytë më vonë në jetë. Qofshim sot si bereasit e dikurshëm: “*Por këta ishin më fisnikë nga ndjenjat se ata të Thesalonikëve dhe e pranuan fjalën me gatishmëri të madhe, duke i shqyrtuar çdo ditë Shkrimet për të parë nëse këto gjëra ishin ashtu*”.

Kohë për shërbesë

Edhe përfshirja në mundësitë për shërbesën rezultojnë në rritje shpirtërore. Perëndia dëshiron që ne ta jetojmë atë çka mësojmë. Një vëlla tregon se si e filloi shërbesën e krishterë thjesht duke drejtuar karrige pas Darkës së Zotit çdo të dielë. Tani një unguilltar me kohë të plotë dhe mësues i Biblës, ai reflekton se si u bë nga një drejtues karrigesh në një drejtues jetësh. Jezusi tha: “*Merrni mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë*” (Mat. 11:29). Apostulli Pal ishte një shembull për gjithë besimtarët se si të balancojmë punësimin laik me shërbesën e krishterë (Vep. 20:34; 1 Thes. 2:9; 2 Thes. 3:8), dhe në letrën e parë drejtuar Timoteut ai e nxiti besimtarin e ri që t'i kushtohet Fjalës dhe të ushtrojë dhuntinë frymërore (4:12-14). Sikurse Pali, apostujt dhe misionarët e tjerë kishin qenë një shembull, po ashtu Timoteu “*duhet të përmbushte plotësisht shërbesën e tij*” (2 Tim. 4:5).

Le të marrë secili prej nesh një zotim që t'i japë përparësi kohës për kërkimin e vazhdueshëm të mbretërisë së Perëndisë dhe drejtësisë së Tij.